

Fetus: «Som seguidors de The Pogues i la idea era seguir-ne l'estela a la catalana»

El grup presenta el seu darrer àlbum 'La serra dels perduts' | El disc recupera històries antigues de l'Empordà i les Gavarres, però amb lletres pròpies

Fetus | Arxiu

El trio empordanès **Fetus** va reimaginar a cop de punk el repertori de **Jaume Arnella** a *Sota, cavall i rei* (Bankrobber, 2021) i ara presenta *La Serra dels Perduts* (Bankrobber, 2022). La banda recupera velles històries oblidades de l'Empordà i les Gavarres amb la col·laboració de l'acordió diatònic de **Carles Belda** i el sac de gemecs i whistles d'**Enric Ros**.

La incursió folk-punk de 'Sota, cavall i rei' ha vingut per quedar-se?

La veritat és que hem anat evolucionant cap al folk i, encara no sé si ens hi quedarem o no més endavant, però ens sentim molt còmodes en aquest terreny. Després dels primers dos discos amb

temes propis -*L'epicentre del fangar i Terra cuita* (Bankrobber, 2017 i 2019)-, amb l'aposta de *Sota, cavall i rei* vam voler oxigenar la nostra música amb un element nou com era el repertori de **Jaume Arnella**. Ell ens va obrir el seu imaginari i, certament, el nostre quart treball també ha quedat molt impregnat del seu univers, tant en l'àmbit líric com en el compositiu, ja que ens ha permès explorar altres formes de fer cançons.

Quina seria la gran diferència d'aquest treball respecte a l'últim disc?

Més enllà que l'últim treball era de versions i aquest nou es basa en temes propis, la gran diferència és que amb *Sota, cavall i rei* la instrumentació era la nostra de sempre, amb bateria, baix, guitarra i veu, i ara hem decidit guarnir-ho molt més, amb la incorporació de dues aportacions decisives: l'acordió diatònic de **Carles Belda** i els instruments celtes de **Ricard Ros**. Crec que amb aquesta sonoritat hem acabat de donar un altre embolcall al conjunt del repertori, tot i que l'essència continua sent la mateixa: una tria de cançons instantànies i directes.

És a dir, manteniu l'esperit però sense caure en clixés repetits?

Sí, en comptes de fer les cançons amb teclats i rifs de guitarra, hi hem posat acordions i *whistles* que li han aportat un altre color. En **Belda** sempre diu que fem punk d'arrel, però la veritat és que no sabia com definir la nostra música. A nivell personal cal dir que som molt seguidors de **The Pogues** i la idea era seguir-ne l'estela a la catalana.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=-Jlc8OAqJgE>

Fins a quin punt és ben present l'imaginari de grups irlandesos en la vostra música?

La peça fonamental d'aquesta contribució és en **Ros**, que, a més dels *whistles*, toca el sac de gemecs. Si **Carles Belda** li dona un aire més mediterrani, ell hi aporta la sonoritat més purament celta. No obstant això, no acabem de sonar com **The Pogues** perquè també volíem que sonés arrelat a la nostra tradició.

Tot i això, heu inclòs una clara referència al grup The Dubliners al tema "Estel Roig".

Sí, de fet la melodia inicial i final del tema "Estel Roig" és una picada d'ullet a la cançó "Dirty Old Town", una tonada escrita pel britànic **Ewan MacColl** que després van popularitzar tant **The Dubliners** com **The Pogues**. Vam decidir incloure-la perquè **Ricard Ros** no sabia quina melodia posar-hi i li vaig proposar que agaféssim aquesta. Tot i que la cançó no hi té res a veure, ens ha quedat bé perquè els acords són prou similars.

Com deies abans, una altra novetat respecte al disc anterior és que heu recuperat històries antigues de l'Empordà i les Gavarres, però les composicions són vostres.

Totes les cançons del disc són composicions nostres menys "Isabel cinc hores", que és una peça popular recollida pel projecte Càntut, que recull, preserva i difon la tradició oral. Tot i això, d'aquesta peça només hem agafat una tornada i hi hem afegit diverses parts perquè tingui una estructura de cançó. Arran de llegir tantes històries durant la pandèmia, hem anat descobrint relats com la "Balada del sabater d'Ordis", que, al final, no deixa de ser com un *Quixot* nostrat de l'escriptor empordanès Carles Fages de Climent. La lletra reflecteix un univers oníric que ens va agradar i que hem adaptat a la cançó prenent versos del mateix autor i alguns de nostres de nova creació, per posar un exemple.

Hi ha històries basades en fets reals?

Sí, és el cas d'"El rebombori del pa" o "El rellotger de Creixells". En **Jaume Arnella** fa el mateix, perquè agafa romanços i en fa tonades, i nosaltres hem partit de llegendes i temes de l'Empordà per crear les cançons.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=sBmuhJWIKB0>

La forma del text original fa que cada cançó prengui una estructura diferent?

Sí. Als primers dos discos, les cançons tenien una estructura punk a l'estil dels **Ramones** amb versos, tornades i algun solo pel mig. Ara ja no seguim pas el mateix esquema. Per explicar una història, no ens cal una tornada. "El romanço d'en Quico Sabaté" és una cançó llarguíssima i no té tornada. Això potser la fa menys comercial, però el que ens interessava era narrar bé la història. Per altra banda, alhora, hi ha cançons com les de taverna que tenen una tornada molt fixada.

Com s'ha conformat el nou repertori?

Teníem unes vint cançons i en podríem haver fet dos discos. Vam acabar triant les que encaixaven més, mirant que en **Ricard** i en **Carles** s'hi poguessin adaptar bé.

Avui presenteu el directe a la Fira Mediterrània de Manresa. Com sona a l'escenari?

Anem en format de sextet sempre que es pugui, amb els tres 'fetus', el teclista **Guillem Caballero**, **Carles Belda** i **Ricard Ros**. És un format que aporta molt de color, perquè l'acordió té pràcticament la mateixa gamma de matisos que un teclat. El fet d'adaptar cançons nostres de discos anteriors i substituir les veus cridades per melodies d'acordió és una feina molt bonica. En directe presentem noves adaptacions del nostre repertori i de **Jaume Arnella**, ja que en **Belda** fa duet amb ell i es coneix les seves cançons de cap a peus.

Fetus Foto: Abril Martí